

בש"פ 8148/23 - ראפת עסכר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8148/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: ראפת עסכר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 16.10.2023 בעמ"ת 23098-10-23
שניתנה על ידי כבוד השופט ירון מינטקביץ

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 16.10.2023 בעמ"ת 23098-10-23 במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 15.10.2023, בה נדחתה בקשת המשיבה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניוןחיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ

8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו. ראשית, הבקשה שלפניי לא מעלה כל טיעון החורג מעניינו הפרטני של המבקש, ומשכך אינה עומדת באמות המידה האמורות. שנית, אף לא מצאתי כי מדובר באחד מהמקרים הנדירים שבהם יש להורות על מתן רשות ערר בשל שיקולי הצדק- החלטתו של בית המשפט המחוזי מנומקת, ובמסגרתה ניתן משקל למכלול הנסיבות הרלוונטיות, ובראש ובראשונה לאופי העבירות המיוחסות לו, ורמת המסוכנות הנלמדת מהן, במיוחד בהינתן מצב החירום בו אנו מצויים. ברי כי אין בעצם העובדה שבית המשפט המחוזי מצא לנכון לקבל ערר על החלטתו של בית משפט השלום כדי להצדיק לבדה מתן רשות ערר. למותר לציין כי אינני מביע כל עמדה ביחס לאפשרות להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר ככל שיתמשכו ההליכים בעניינו.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, א' בכסלו התשפ"ד (14.11.2023).

שׁוֹפֵט